

РЕШЕНИЕ

№ 13135

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2122** по описа за **2026** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Х. Д. К. против Решение № 94/ 09. 01. 2026 г., постановено по НАХД № 15640/ 2025 г. по описа на Софийския районен съд, 94 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 25-4332-015080 от 30. 06. 2025 г. на Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ за извършено нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Със същия съдебен акт Х. К. е осъден да заплати на СДВР направените по делото разноски в размер на 66,47 евро. В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила поради което се иска неговата отмяна, като се отмени и издаденото наказателно постановление. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща представител. В писмен отговор оспорва основателността на касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба. Административен съд - София град, III касационен състав, като прецени събраните по делото

доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Към 30. 06. 2025 г. Х. Д. К. бил правоспособен водач на МПС с придобити категории В, М, С, Т., като на 04. 10. 2022 г. от СДВР му било издадено СУМПС №[ЕИК], валидно до 04. 10. 2027 г. На 04. 06. 2025 г. около 08:11 часа същият управлявал товарен автомобил марка "Форд", модел "Транзит" с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „ВМ ТРЕЙДИНГ РЕНТ“ ООД на територията на [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Водачът не бил поставил обезопасителния колан, с който моторното превозно средство било оборудвано. На кръстовището на [улица]свидетелите А. М. Б., заемащ длъжност „младши експерт“ и командир на отделение при 06 РУ - СДВР, и П. Б. Д. - полицай в 06 РУ - СДВР, които изпълнявали служебните си задължения по контрол на пътното движение, възприели управлявания от жалбоподателя автомобил, както и че водачът е без поставен обезопасителен колан, поради което спрели автомобила за извършване на проверка.

На водача бил съставен АУАН серия GA № 3653711/04.06.2025 г. за нарушение на чл. 137а ал. 1 ЗДвП – за това, че управлява моторно превозно средство без поставен обезопасителен колан при наличие на такова оборудване в автомобила. Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 25-4332-015080 от 30. 06. 2025 г. на Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 от Закона за движение по пътищата на Х. Д. К. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ за звършено нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

В хода на производството пред районния съд били разпитани и в качеството на свидетели актосъставителят А. Б. и свидетелят по установяване на нарушението П. Д., които са посочили, че поддържат описаното в акта фактическо установяване.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че същото е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на оспореното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора районният съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на Х. К. е ангажирана правилно за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, като законосъобразно му е наложена глоба в законово установения минимум от 50 /петдесет/ лева.

Обжалваното решение е правилно.

Софийският районен съд е събрал всички относими доказателства по спора и е установил правилно фактическата обстановка. При реализираната проверка за съответствие на решението с материалния закон, настоящият състав намира, че при обективно възприетата фактическа обстановка по делото, районният съд е изградил правилни изводи за законосъобразност на наказателното постановление.

Съгласно чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. От събраните писмени и гласни доказателства пред районния съд безспорно е установен фактът на извършеното административно нарушение, поради което правилно е наложена и санкцията в законоустановения размер от 50 /петдесет/ лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП.

Законосъобразно районният съд е приел, че случаят не е маловажен по смисъла на § 1, т. 4 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Не се споделят твърденията в касационната жалба, че АУАН е съставен от некомпетентен орган. Същият е оправомощен да съставя актове за установяване на нарушение по ЗДвП съгласно Заповед № 513з-4533/ 31. 05. 2022 г. на директора на СДВР. Неоснователно се твърди, че с посочената заповед единствено се определят служителите, които успешно са положили изпит по ЗДвП и Кодекса на застраховането. Напротив – с посочения акт изрично е посочено, че с нея се определят лицата, които да осъществяват контролна дейност по ЗДвП, да издават фишове за налагане на глоби и да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП. Установява се по делото, че актосъставителят е командир на отделение. Съгласно т. 1.3.2. от Заповед № 8121з-1632/ 02. 12. 2021 г. на министъра на вътрешните работи командирите на отделения в ОДМВР и в техните териториални звена също са определени да осъществяват контрол по ЗДвП и да съставят актове по ЗДвП.

Правилно районният съд е осъдил Х. Д. К. да заплати направените по делото разноски в размер на 66,47 евро, което представлява левовата равностойност на минималния размер на юрисконсултското възнаграждение, съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По тези доводи и аргументи касационната инстанция приема, че решението на Софийския районен съд е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер 66,47 евро, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 94/ 09. 01. 2026 г., постановено по НАХД № 15640/ 2025 г. по описа на Софийския районен съд, 94 състав.

ОСЪЖДА Х. Д. К. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 66,47 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: